

Így élünk

2012

9400 Sopron, Deák tér 2., Tel./Fax.: 06-99/523-308 / Honlap: www.reformatus.sopron.hu / E-mail cím: reformatus.sopron@gmail.com

IMMÁNUEL

Ha a lassan elfogyó esztendőt összegző szándékkal kívánjuk áttekinteni, talán azt is észrevesszük, miként formálta Isten sorsunkat egy egész éven át. Sokszor egészen rejtve marad Urunk munkálkodó keze, és csak a későbbi fejleményekből ismerjük fel, hogy kiket és milyen eseményeket használt fel életünk terelgetésére. Még a mások által elkövetett, ránk törő bűnök is áldássá lehetnek, mert Mennyei Atyánk szelíd szeretetével megérlel minket arra, hogy elhordozzuk a sokszor elhordozhatatlannak tűnő terheket. Mert soha nem az a döntő, hogy mi ér kívülről bennünket, legyen az jó, vagy akár rossz, hanem az, hogy mivé dolgozzuk fel ezeket az eseményeket.

Mária, Jézus édesanyja, nagyon nehéz személyi és történeti feltételek között vállalta az Isten kiválasztó kegyelmében kapott sorsát, és csak így és csak ezért lehet számunkra a kegyelem, a megtartatás, a bűnbocsánat jelévé. Jel ő, aki arra a Krisztusra mutat, akinek a neve az ószövetségi ígéret szerint Immánuel, azaz: „velünk az Isten” (Mt 1,23). Isten velünk lété-

Fotó: Sipos Ferenc

nek egyedüli, szilárd bizonyossága Jézus Krisztus, aki ezt ígérte nekünk: „Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28,20). Ha pedig Ő velünk van, akkor valóban velünk van a mindenség Ura, a mi Istenünk. Ez a rendíthetetlen bizonyosság kísérje életünket az előttünk felsejlő, új évben is, tudva, hogy az Ő kezében vagyunk, és ezért soha senki és semmi nem szakíthat el az Ő szeretetétől.

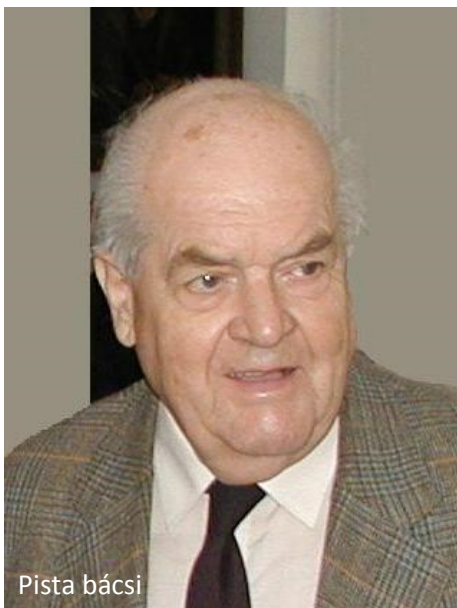
Megköszönjük Testvéreinknek az elmúlt évben egyházunkért mondott imádságait, sokféle áldozatvállalását, a közös gondolkodást, az együtt töltött időt, a testvéri közösséget. Akárhogyan is fenyegeessen minket a jelenvaló élet sok gondja, adja meg gazdag kegyelmű Istenünk, hogy az új évben is megtapasztalhassuk szeretetének bőséges áradását. Így kívánunk minden kedves Olvasónknak áldott karácsonyünneplést, Urunk vezessen minket az új évben is.

Sopron, 2012 decemberében

Dr. Molnár Sándor
főgondnok

Filotás Julianna
beosztott lelkipásztor

Vladár Gábor
lelkipásztor

Pista bácsi

Napról-napra, hétről-hétre

kezeti termében mintegy 40 református, római katolikus és evangélikus nőtestvérünk ünnepelte közösen. Az imnap programját idén a Malajziában élő asszonyok állították össze, mottónak a „Hány kenyeretek van?” – jézusi kérdést választva. Ez úton is köszönjük az asszonytestvérek és a fiatalok segítségét a liturgiában és a szeretetvendégség megszervezésében.

Március 4. 2012 a Dunántúli Református Egyházkerület megalakulásának 400. jubileumi éve. A jubileumi év március 4-én ünnepi istentisztelettel vette kezdetét a pápai ref. templomban. Az ünnepi istentiszteleten gyülekezetünket Vladár Gábor lelkipásztor, valamint dr. Ballagi Farkas kapuvári főgondnok és felesége képviselte.

Március 29. A Berzsényi Gimnáziumban tanuló református hittanosaink számára felekezeti csendesnapot tartottunk. Az egész délelőttöt felölelő program keretében az imádságos élet jelentőségéről beszélgettünk meghívott vendégeink, dr. Molnár Sándor főgondnok úr és a Fiatal Felnőttek és Egyetemisták Köre tagjainak segítségével. A csendesnapot közös úrvacsorás istentisztelettel zártuk.

Március 31. A Pápai és az Őrségi Református Egyházmege közös presbiteri konferenciája zajlott Körmenen. Andrassy István, Bakó Erzsébet és Sipos Ferenc presbiterek képviselték gyülekezetünket.

Április 1. Virágvasárnap az ünnepi istentiszteletet énekkarunk szolgáltatta tette meghittebbé Kocsis-Holper Zoltán karnagy vezetésével.

Április 24. A Fiatal Felnőttek és Egyetemisták Köre a Kálvin Kör keretében irodalmi estet adott Arany János és Petőfi Sándor barátságáról „Bájdús Jankóm, isteni Sandrim” címmel.

Május 6. Istentiszteletünkön a gyermekek versekkel és énekekkel köszöntötték az édesanyákat.

Május 12. Nagycenken egyházmegyei kispályás focikupa-bajnokságot szervezett egyházközségünk. Hittanosaink két csapattal indultak (1-4. és 5-8. osztályosok) Idén az alsós korcsoportos csapatunk a második helyezést, a felsősök a harmadik helyezést érték el. Gólkirály lett Komán Huba 3. osztályos tanuló. *(Lásd a cikket!)*

Május 27. A május 24-i sikeres vizsgát követően konfirmációi fogadalmat tett 21 fiatal és 5 felnőtt.

A 21 fiatal: Ács Géza; Ács János; Balogh Zsolt; Császár Anna; Dzúr Botond Zebulon; Eper Miklós; Füzi Soma; Geiger Bálint József; Hammer Viktória; Jáger Borbála; Kerezsi Henrietta; Kovács Áron; László Lóránd; Leczó Zoltán; Major Imre; Nagy Ádám; Szabó Bence; Szilágyi Borbála Tünde; Tarlós Tamás; Varga Csaba; Varga Judit.

Az 5 felnőtt: Erhardt Nóra; Kékesi Zoltán; Nyeső Tamás Dénes; Nyeső Erika; Nagy László.

Május 28. A sarródi Kócsagvárban megtartott pünkösdi hétfői istentiszteletünket ezúttal is szép számban együtt ünnepelhettük a környékbeli, szórványban élő református testvérekkel. A szolgálatot Filotás Julianna beosztott lelkész végezte.

Június 2. A Pápai Református Egyházmege Tapolcafőn ünnepelte 400 éves fennállását. Dr. Ballagi Farkas kapuvári főgondnok mint egyházmegyei főjegyző kézírásával látta el az egyházmegye „időkapuszalába” elhelyezett okmányát.

Június 2. Egyházközségünk is bekapcsolódott idén a Templomok Éjszakája rendezvénysorozatba, melynek során változatos és színes programokkal vártuk a templomunkba betérő vendégeket. *(Lásd a cikket!)*

Január 1. Az újév első napján megtartott könyörgő istentiszteleten Vladár Gábor lelkipásztor hirdette Isten Igéjét.

Január 16-21. Az ökumenikus imahéten Vladár Gábor lelkipásztor az evangélikus templomban, Filotás Julianna beosztott lelkész a Domonkos templomban hirdette Isten Igéjét. Nálunk Vadász Zoltán rk. templomigazgató és Mesterházi Balázs ev. iskolalelkész voltak a vendég igehirdetők.

Január 16. Kapuváron az ökumenikus imahét jegyében megtartott istentiszteleten Vladár Gábor hirdette az Igét.

Január 22. A Magyar Kultúra Napján dr. Veress András szombathelyi rk. megyéspüspök tartott előadást „Kereszténynek lenni, magyarnak lenni” címmel a NyME Közgazdaságtudományi Karának Erzsébet utcai aulájában.

Február 12. Vértanúsági istentisztelet után a gyülekezeti teremben. Az istentiszteleten részt vevők közül 38-an járultak hozzá az emberi életek megmentéséhez. *(Lásd a cikket!)*

Február 23-25 között gondnoki konferencia volt Balatonfüreden. Gyülekezetünk részéről dr. Ballagi Farkas kapuvári főgondnok és Andrassy István soproni presbiter volt jelen.

Március 2. A Nők Ökumenikus Imanapját egyházközségünk gyüle-

Június 7. Templomunkban a herfordi Matild királyné Gimnázium ének- és zenekara adott ünnepi koncertet. A németországi fiatal muzsikuskok Csiszér Botond és felesége, Zsanett közvetítésével jöttek el hozzánk bécsi tartózkodási helyükről.

Június 10. Hittanos tanévzáró istentisztelet

Június 18-22. A napközis hittantáborunkon 25 gyermek vett részt. A tábor témája: Hitvallás a Római Birodalomban és ma. Ezúton is köszönjük felnőtt és ifjú segítőink szíves szolgálatát. *(Lásd a cikket!)*

Június 20. A Kárpát-medencei református egyházak Generális Konventje együtt ünnepelte egyházkerületünk alapítását (1612. június 20.) a körmendi jubileumi ünnepségen. Egyházközségünket Vladár Gábor lelkipásztor, dr. Ballagi Farkas kapuvári főgondnok, dr. Fényes Ákos, Menkéné Pintér Magdolna és Sipos Ferenc presbiterek képviselték.

Július 2-7. Idén a hittanosok számára (23 gyerek és 6 felnőtt) a Balatonfelvidék egyik csodálatosan szép részén, Tapolcán szerveztük meg a nyári tábor. A segítőik szíveségét ezúton is köszönjük. Örömről szólt, hogy fiatal teológus hallgatóink, Tóth Cseperke és Gyöngyösi J. Dávid nagy segítségünkre voltak a tábor szervezésében. *(Lásd a cikket!)*

Július 16-21. A Dunántúli Református Egyházkerület ebben az esztendőben is megszervezte a Családos Hetet, melyre ezúttal Balatonfenyvesen került sor, a Magyarországi Református Egyház Gyermekek- és Ifjúsági Üdülőjében. Ezen a héten a „Találkozások” témakörét járták végig a családok előadások, áhítatok, vetélkedők és egyéb színes programok segítségével. *(Lásd a cikket!)*

Augusztus 20. Ünnepi ökumenikus istentisztelet az egyháztörténeti jelentőségű Eggenberg-ház udvarán. Gyülekezetünket képviselte és imát mondott Filotás Julianna beosztott lelkész.

Szeptember 6-8. A Pápai Református Teológiai Akadémia első éves hallgatóit ún. gólyatábor keretében

egyházközségünk látta vendégül.

Szeptember 8. Az évenként megtartott Életvédő Zarándoklaton Filotás Julianna beosztott lelkész volt jelen. Köszönjük a fiatalok, Fonthné Bátki Rozália és Varga Judit szolgálatát.

Szeptember 9. Hittanosainkkal és családtagjaikkal

együtt tanévnyitó istentiszteletet tartottunk, amelyen Isten áldását kértük a megkezdett tanévre.

Szeptember 29. Teremtés heti kérekpártúránk úti célja a szárhalmi erdő volt, ahol a gyermekek megismerkedhettek vetélkedő keretében a közeli erdők őshonos és betelepített növényfajtaival.

Október 6. az Őriszentpéteri Református Egyházközség látogatása

Október 13-án Gyülekezetünkben 9 hittanos és 4 felnőtt vett részt a gyermekek számára „Nagy vagy?!” címmel rendezett zirci egyházmegyei hittanos találkozón. Köszönjük Vecsey Katalin zirci lelkésznőnek a kiváló szervezést, aki egykor gyülekezetünkben beosztott lelkipásztorként szolgálatát.

Október 27. A három történelmi egyház összefogását is szimbolizáló Keresztény Szüreti Bál ezúttal negyedik alkalommal került megrendezésre városunkban. Az est nyitótáncában közreműködtek gyülekezetünk fiataljai is. A bálon egyházközségünk részéről köszöntőt mondott Filotás Julianna beosztott lelkész.

Október 31. Reformációi istentiszteletet ünnepeltünk az evangélikus templomban, melyen Vladár Gábor református lelkipásztor hirdette Isten Igéjét. Énekelt egyházközségünk kórusa.

November 1. Az Erdélyi Kapunál 17 órakor gyertyagyújtással emlékeztünk halottainkra, majd templomunkban 18 órakor istentiszteleten kértük Istenünk vigasztalását az em-

Az édesanyákat köszöntik hittanos gyermekeink

lékező és gyászoló testvéreink számára. Orgonán közreműködött Kuzsner Péter orgonaművész.

November 5. Dr. Szabó István, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke a Kálvin Körben „A reformáció és a magyar művelődés” címmel tartott előadást.

November 17. Egyházmegyei aszszonykonferencia Mezőlakon. Gyülekezetünket Dr. Amberger Erzsébet, Bodáné Bányai Julianna, Filotás Julianna, Dr. Gribovszki Katalin Eszter, Gyöngyösiné Ritók Ildikó, Kiss Lászlóné és Vladárné Pataki Emőke képviselte.

December 1-én, december 8-án és 15-én, szombati napokon adventi foglalkozást tartottunk a hittanosokkal.

December 2. Advent első vasárnapján egyházközségünk énekkara szolgált. Vezényelt Kocsis-Holper Zoltán karvezető.

December 9. Advent második vasárnapján istentisztelet keretében dr. Fodor Tamás, városunk polgármestere meglátogatta egyházközségünket. Az istentisztelet után a presbitériummal beszélgetett egyházközségünk örömeiről és gondjairól.

December 23. A Fő téren ökumenikus gyertyagyújtás keretében gyülekezetünk képviselőjében Menkéné Pintér Magdolna lelkipásztor, egyházközségünk vallásánára mondott köszöntőt.

Dávidházy István presbiter

„Imádkozzatok és buzgón kérjetelek...”

Egy kis gyermekkori emlék jutott eszembe – karácsony táján ez egyre gyakoribb. A templomban megfigyeltem, hogy bejövetelkor és az istentisztelet végén a felnőttek csendben állva, lehajtott fejjel mondanak valamit.

„Imádkoznak!” – mondta nagyanyám. De vajon hogyan? Mit kell ilyenkor mondani? Aztán megtanultam a két kis versikét, ami máig eszemben van:

*Szent házadban megjelentem,
Jó Istenem, áldj meg engem!
Hadd dicsérlek buzgón Téged,
Vésd szívembe szent Igédet! Ámen.*

Az istentisztelet végén:

*Hajlékodból eltávozva,
Atyám arra kérlek,
Hogy lehessek megtartója
Áldott szent Igédnek! Ámen.*

Lefekvéskor így imádkoztunk:

*Én Istenem, jó Istenem,
Lecsukódik már a szemem,
De a tiéd nyitva, Atyám,
Amíg alszom, vigyázz reám.*

*Vigyázz az én szüleimre,
Meg az én jó testvéremre.
Mire a nap újra felkel,
Csókolhassuk egymást reggel.
Ámen.*

A reggeli imánk így szólt:

*Én Istenem, felébredtem,
Te örökdél én felettem.
Köszönöm, hogy megtartottál,
hogy felettem virrasztottál.
Óvj meg ma is szent kezeddél,
Szent kezedből ne eressz el.
Vedd oda mind, akit szeretsz.
Ó hallgasd meg kérésemet. Ámen.*

Aztán Édesanyánk imádságos könyvéből – a kedvelt Szikszai féle könyvből – megismertem az imádság nyolc parancsolatát, vagyis hogyan imádkozzunk: figyelemmel – buzgósággal – bizalommal – alázattal – tiszta szívből – állhatatosan – hitből – jól.

Azóta hányszor megtapasztaltam, amit Jakab Apostol ír: „*Igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgeése.*” (Jakab 5,16)

Tanuljunk és tanítsuk imádkozni a gyermekeket, az ifjakat. Jézus Krisztus, Te taníts minket imádkozni!

Dr. Molnár Sándor főgondnok

Hitoktatás az állami iskolákban

A legújabb közoktatási törvény a 2013/2014-es tanévtől, felmenő rendszerben az általános iskolák 1. és 5. osztályos tanulói számára lehetővé teszi az órarendbe beépített hitoktatást.

Kérek minden Szülőt, hogy éljenek a hitre nevelés ezen új lehetőségével, komolyan véve a gyermekük megkeresztelésekor tett templomi fogadalmukat. Református egyházunknak és egyházunkunknak fontos, hogy minél több gyermek ismerkedjék meg hitünk alapvető kérdéseivel, és a konfirmáció alkalmával hitéről vallást tehessen.

A Szülőknek minden segítséget megadunk döntésük meghozatalához. Szükség esetén fórumbeszélgetést is tudunk tartani a Szülők számára.

Vladár Gábor lelkipásztor

Mit mond az egyház alkotmánya?

Ki lehet egyháztag?

A Magyarországi Református Egyház tagja lehet minden magyar, illetve az országban élő nem magyar állampolgár, akit

- a református egyház szertartása szerint megkereszteltek, vagy
- az a nagykorú keresztyén, aki magát reformátusnak vallja.

Ki a teljes jogú egyháztag?

Az az egyháztag, aki konfirmációi fogadalmat tett, a gyülekezeti istentiszteleteken és úrvacsorai közösségben részt vesz, az egyház fenntartásához anyagiilag hozzájárul.

A teljes jogú egyháztag **nagykorúságától** választójoggal rendelkezik és minden egyházi tisztségre választható.

Mi az egyháztag kötelessége?

- Az evangélium szerinti tiszta erkölcsű, mértékletes és józan életet éljen.
- Az istentiszteleteken és az úrvacsorában részt vegyen, házasságkötésnél, gyermeke keresztelésénél, halottja eltemetetésénél az egyház rendje szerint járjon el.
- Gyermekeit a református vallásban neveltesse és konfirmálásukról gondoskodjon.
- Az egyházi közterheket az egyházi előírásokban megszabott mértékben viselje.
- Az elfogadott egyházi tisztséget vagy megbízást híven betöltse.

Mi az egyháztag joga?

- Az istentiszteleti alkalmakon való részvétel, konfirmált egyháztag esetén az úrvacsorai közösségben való részvétel.
- Házasságának megkötése, gyermekének megkeresztelése, halottjának temetése végett az egyház szolgálatának igénybevétele.
- Gyermekeinek vallásos oktatását az egyház iskoláiban, vagy azon kívül is igényelheti.
- Az egyházi tisztségek betöltésekor az egyházi törvényben megszabott feltételek mellett választó és választható.

Templomok Éjszakája 2012

Ez év június másodika minden tekintetben különleges estét tartogatott a számunkra: megnyitotta kapuit a Templomok Éjszakája elnevezésű osztrák-magyar rendezvénysorozat, amelybe idén először, mi, soproni reformátusok is bekapcsolódtunk.

Ezen a napon este hat órától éjfélig nyitva volt templomunk ajtaja, hogy fogadja mindazokat, akik érdeklődnek református keresztyén hitünk, hagyományaink, templomunk iránt. A rendezvénysorozat szokatlan időpontja is erre hívatott, hogy felkeltse mindazok figyelmét és érdeklődését, akik máskülönben nem biztos, hogy betérnének templomunkba, talán mert másik felekezethez tartoznak, vagy talán azért, mert az egyház számukra idegen közeget jelent.

Színes esti programunk köszöntővel kezdődött, aminek keretében röviden bemutattuk egyházközségünk rövid történetét is. A fotózás és a szép iránt érdeklődők „Ellesett Pillanatok” címmel megtekinthették gyülekezeti termünkben – *Sipos Ferenc* fotográfus presbiter testvérünk gazdag anyagának válogatását. A kiállítást megnyitotta *B. Tóth Éva*, egyházközségünk tagja.

A Templomok Éjszakáján énekel kórusunk

Református örökségünk a zsoltár-éneklés, ami elmaradhatatlan része ma is minden istentiszteletünknek. Ezen énekek feldolgozásaiból adott elő egy komoly és szép válogatást egyházközségünk 20 év óta fennálló Gárdonyi Zoltán Vegyeskara *Kocsis-Holper Zoltán* karnagy vezetésével.

Az énekkar szolgálatát áhítat, majd *Kuzsner Péter* orgonaművész és gyülekezetünk kántora orgonahangversenye követte, aki klasszikus orgonadarabokat mutatott be hozzájuk fűzött érdekességekkel, magyarázattal. Közreműködött *Kocsis-Holper Zoltán* bariton és *Drüszler Edit* szoprán szólóénekesek.

Este kilenc órától tehetséges fiataljaink készültek zenei összeállítással, versekkel, népdalokkal. A klasszikus darabok mellett a mai angol-magyar egyházi könnyűzene is helyet kapott.

A fiatal felnőttek és a tizenévesek pantomim jelenetekkel várták a látogatókat, s vallották meg hitüket rámutatva az evangélium szívére, Krisztus értünk hozott áldozatára.

A záró óra az elcsendesedésé és az imádságé volt. Az Ószövetségen átívelő, és az Újszövetségben kibontakozó isteni ígérlet ígéit hittanosaink és szüleik olvasták fel, végén közösen elmondva az Úri imádságot.

Köszönet illeti mindazokat, akik szolgálatukkal jelen voltak ezen az estén.

Kívánom, hogy a következő évi Templomok Éjszakáján is hasonlóan tartalmas és emlékezetes estét tölthessünk együtt az Úr házában.

*Filotás Julianna
beosztott lelkipásztor*

Ki tartja fenn az egyházközséget?

Egyházközségünk vezetősége, a Presbitérium az anyagi alapokat, a bevételeket és azok felhasználását éves költségvetésben határozza meg. Sokan úgy gondolják, hogy az egyházközségünk valamiféle állami támogatásból, vagy központi juttatásokból szerzi a kiadások fedezetét. Pedig ez nem így van! Csak azt tudjuk felhasználni, amit egyháztagjaink befizetnek perselypénz, egyházfenntartói járulék, vagy ahogy régen mondták „egyházadó”, vagy külön céladomány formájában. A perselypénz vasárnaponként 30-40 ezer forint körüli, nagyünnepeken eléri az 80-100 ezer forintot is. Az egyházfenntartói járulék fizetésében nagyok az eltérések. Egyházkerületi elvárás a jövedelem 1 százaléka, tehát a

minimálbér szerint számolva évi **tízezer** forint. Nem is a fizetett összeggel van gond, hiszen sokan ennél lényegesen többet fizetnek, hanem azzal a több száz egyházzal, akik évek óta nem járulnak hozzá az egyházközség kiadásaihoz. Pedig egyházközségünk kiadásai is egyre növekednek ugyanúgy, mint a háztartásokban. Ingatlanainkat is fenn kell tartani. Jelenleg folyik, pályázati összeg felhasználásával, lelkészünk és jó néhány presbiter, egyháztag szorgalmas munkájával a gyülekezeti terem és a hozzá tartozó közösségi helyiségek felújítása, valamint a lelkeszi hivatal szükségeszerű rendbetétele.

Kérjük egyháztagjainkat, hogy anyagi kötelezettségüket lehetőségük, anyagi helyzetük figyelembevételével híven teljesítsék!

Dr. Molnár Sándor főgondnok

Beszámoló a Kapuvári Református Leányegyházközség 2012. évi tevékenységéről

Leányegyházközségünkben az évek során kialakult rend szerint minden hónap első vasárnapján és nagy egyházi ünnepeken, ebben az évben összesen 12 alkalommal volt istentisztelet, négy alkalommal pedig úrvacsoraosztás a kapuvári Luminizer Sándor Kórház-Rendelőintézet gyönyörűen kialakított, minden igényt kielégítő ökumenikus kápolnájában. A fenntartó és üzemeltető kórházvezetőséget ezúttal is köszönet illeti.

Az úrvacsorai jegyeket ebben az évben dr. Deák Géza és Némethné Szabó Erzsébet presbiterek biztosították. Köszönet érte.

A szolgálatokat Vladár Gábor lelkipásztor tartotta, a kántori feladatokat Szalai Márta, illetve ifj. Kóródi Sándor látták el. Az istentiszteletek ideje alatt átlag 5-6 gyerekekkel Vladárné Pataki Emőke foglalkozott külön. A pénztárosi teendőket Kóródi Sándor látta el.

A gyülekezet regisztrált létszáma a gyermekeket is beleértve ebben az évben is tovább növekedett, jelenleg 94 fő, közülük a választói névjegyzékben 54-en szerepelnek. Az istentiszteleteken átlag 26-an vettek részt, és alkalmanként húszan úrvacsoráztak.

Az év folyamán házasságot kötöttek ökumenikus szertartás keretében: Nagy Zsombor (ref.) és Varga Judit (rk.), valamint Csörgits Tamás (rk.) és Albert Erzsébet (ref.). Megkeleszteltük Tövissi Krisztinát, Orosz Mária Viktóriát, Bösze Bernátot, Hámori Mátyást és Hámori Marcellt. Konfirmáltak (Sopronban): Ács János és Ács Géza. Végző búcsút vetünk az elmúlt évben a következő személyektől: Orbán Sándor, Orosz Mária Viktória és Bartal Ernő.

Az egyetemes imaheti ökumenikus istentiszteletre 2012. január 18-án

került sor a Szt. Anna plébániatemplomban. Igét hirdetett Vladár Gábor református lelkipásztor, imát mondott Turbán József evangélikus lelkipásztor. Az istentiszteleti liturgiát Radó Tamás helybeli plébános vezette. Ezúton is köszönjük plébános úr szívélyes vendégszeretét.

A soproni gyülekezet és a környék szórványának Kócsagvárban megtartott pünkösdi hétfői istentiszteletén is szép számmal vettek részt a kapuváriak.

Gyülekezetünk kapcsolata az anyaegyházközséggel szoros és folyamatos. A soproni istentiszteleteket több egyháztagnak rendszeresen látogatta. A presbiteri üléseken leányegyházközségünk mindig képviseltette magát a főgondnok és a pénztáros személyében.

A Soproni Kálvin Kör kapuvári tagjai a színvonalas rendezvényeken rendszeresen részt vettek.

2012 márciusában a Balatonfüreden megrendezett egyházkerületi gondnoki konferencián dr. Ballagi Farkas képviselte a kapuvári gyülekezetet.

A III. Református Orvostalálkozóra október 6-án került sor Pápán, amelyen dr. Ballagi Farkas és felesége vettek részt.

A Dunántúli Református Egyház-

kerület ebben az évben ünnepelte fennállásának 400. évfordulóját, amely a március 4-én megtartott jubileumi istentisztelettel kezdődött, majd június 20-án ünnepi istentisztelettel folytatódott Kőrmenden, és október 13-án lelkésszentelő ünnepi istentisztelettel zárult ugyancsak Pápán, ahol 25 fiatal lelkipásztort szenteltek fel a lelkész szolgálatra.

A Pápai Református Egyházmegye a 400 éves évfordulónak Tapolcafőn központi ünnepi istentisztelet keretében június 2-án adózott.

A június 29-31. között Székesfehérváron megrendezett REND szintén a jubileumi év szellemében zajlott le.

A kiemelt rendezvényeken egyházunk több tagja is részt vett.

Gyülekezetünkben dr. Ballagi Farkas, mint egyházmegyei világi főjegyző a Pápai Egyházmegye, illetve a Dunántúli Református Egyházkerület közgyűlésein és tanácsuléseinek kötelességének megfelelően rendszeresen részt vett.

Lelkipásztorunk, megválasztott tisztségviselőink és a gyülekezet minden tagjának további tevékenységét, szolgálatát kísérje Isten gondviselő szeretete és áldása.

Dr. Ballagi Farkas, főgondnok

Beszámoló a Fertőszentmiklósi Református Szórványközpont 2012. évi tevékenységéről

Nagy István temetése Fertőszentmiklóson

A Fertőszentmiklósi Református Szórványközpontban az elmúlt 14 év hagyományaihoz hűen minden hónap első és harmadik vasárnapján, illetve nagy egyházi ünnepeken délután 15 órakor van istentisztelet, évi négy alkalommal úrvacsorai közösgben. Hittanórát a tanév ideje alatt az istentiszteleteink után egy órával tartjuk. Az istentiszteleteken átlagosan 15 fő vesz részt, illetve úrvacsoráznak. Az istentiszteleteket rendszeresen beosztott lelkészünk, Filotás Julianna tartja. A gazdasági ügyeinket idén januártól pénztárosunk Dömös Hajnalka intézi, akinek ezúton is megköszönjük gondos és precíz szolgálatát.

Ebben az évben kísértük utolsó útjára Nagy István testvérünket, aki 85 éves korában hunyt el. Áldozatkészségét és egyháza iránti hűségét a szórványközösségünkben is sokszor megmutatta. Legyen áldott az ő emlékezete. Szeretteinek pedig ezúton is Isten vigasztalását kérjük.

A Sarródon tartott pünkösdi másnapi úrvacsorás istentiszteletünkön és az azt követő kiránduláson gyülekezetünk is szép számmal részt vett.

Mint minden évben, idén karácsonykor is ajándécsomagok kerülnek szétosztásra gyülekezeti tagjaink gyermekei között.

Hálás szívvel gondolunk mindazokra a testvérekre, akik az elmúlt évben is oly sokféle módon kifejezték szeretetüket és szolgálatkészségüket gyülekezetünk felé. Az Úr áldása legyen rajtuk, egész családjukon és gyülekezetünk minden tagján.

Sz. Nagy Sándor gondnok

1+1 százalék

A 2012. évi adóbevallások elkészítésekor változatlanul lehetőség nyílik arra, hogy a személyi jövedelemadó 1 %-át a Magyarországi Református Egyház javára, illetve a „második” 1 %-ot valamilyen közhasznú szervezet – alapítvány, egyesület – számára felajánljuk.

Egyházközösségünkben két közhasznú szervezet működik: a **Maller Kálmán Templom és Iskola Alapítvány** és a **Soproni Kálvin Kör**. Mindkét szervezetnek utaltathatjuk adóforintjainkat, de hangsúlyoznunk kell, hogy a két alapítvány közül választani szükséges, mert megosztani nem lehet az 1 %-ot!

Kérjük, hogy a 2012. évi adóel-számolásnál se felejtkezzenek meg erről, családtagjaik, ismerőseik körében is terjesszék az 1+1 % felajánlásának lehetőségét.

Egyházunk technikai számát, illetve alapítványaink adószámát megtalálják tájékoztatónk hátoldalán.

„Mert tudja az Úr
az igazak útját;
a gonoszok útja pedig
elvész.”
(Zsoltárok 1,6)

A sarródi szabadtéri istentiszteleten pünkösdhétfőn

A Soproni Kálvin Kör és a 2012. évi „világvége”

Beythe István (1532-1612)
soproni lelkipásztor (1574-1576 között),
a dunántúli reformátusok és evangélikusok
utolsó közös püspöke (1585-1612 között)

A tavalyi szoborállítós, reflektorfényes és ennek megfelelően igen munkás év után 2012-ben csendesebben teltek a napok a Soproni Kálvin Körben, bár ennek – természetesen – semmi köze nem volt a megjövendölt idei világvégehez. Az elcsendesedés nem az aktivitás csökkenését jelentette, hiszen az idén is, a nyári általános uborkaszexont kivéve, minden hónapra jutott program illetve előadás.

Inkább amolyan befelé fordulás

történt, amit az is jelez, hogy több előadást, úti beszámolót tartottak tagjaink. Ezek mind azt bizonyították, hogy hála Istennek bőségesen rendelkezünk belső értékekkel, nem kell a „szomszédba mennünk” egy-egy jó előadóért, érdekes és aktuális témáért. Köszönet illeti tagjainkat, hogy vállalták a felkészülést és a „szerepléssel” járó lámpalázat. Itt külön meg kell említenünk a gyülekezeti ifjúság Költészet-napi irodalmi műsorát, amely igazi ünnep volt és nagyszerű élmény a hallgatóságnak. Természetesen hálásak vagyunk külső előadóinknak is, hogy gondolataikat, ismereteiket megosztották Körünkkel, megtisztelték bennünket jelenlétükkel. Az szintén örömről szól, hogy a civil társszervezetek, a Keresztény Értelmiségi Szövetsége és a Luther Szövetség soproni csoportjai szívesen működnek együtt velünk programokat szervezésében és lebonyolításában.

A halkabb „üzemmód” mellett azonban némi figyelmeztető „szívzörejek” is hallhatóvá lettek, de persze ennek sincsen semmi köze a világvé-

gehez. Sajnos úgy tűnik, hogy a színvonalas programok ellenére sem növekedik a Kör hivatalos tagjainak létszáma. Ennek bizonyosan nem a 800 Ft-os évi tagdíj az oka, de hogy pontosan mi, azt sajnos nem tudom. Lehet, hogy mégsem olyan érdekesítőek a programjaink, mint ahogyan mi, ezeken a programokon állandóan jelenlévő kör tagok gondoljuk? De akkor miért nem protestál a „csendes többség”? Miért nem javasol előadókat, témákat? A Kálvin Kör nem önmagáért való szerveződés, aktív és kezdeményező tagság nélkül értelmetlen. Éppen úgy, mint a hívő lelkek nélküli Egyház. Még bőven lenne kérdésem, de abban reménykedem a „Bízzatok, ne féljete” evangéliumi passzus jegyében, hogy az idei, naptárban „előjegyzett” világvége után legalább a legfontosabbakra választ kapok, talán éppen azoktól, akik ezeket a sorokat elolvasták. Bizony mondom, hálás lennék érte.

*Dr. Papp Gábor,
a Soproni Kálvin Kör elnöke*

A Soproni Kálvin Kör (SKK) 2012. évi eseménynaptára

Január 8.	Elnökségi ülés
Január 22.	Magyar Kultúra Napja. Ünnepség a SKK, a Keresztény Értelmiségi Soproni Szervezete és a Soproni Luther Szövetség közös programjaként. Dr. Veres András szombathelyi megyéspüspök „Kereszténynek lenni, magyarnak lenni” című díszelőadása
Február 6.	SKK Közgyűlés. Dr. Cseke István főorvos: Új lehetőségek a soproni szemészeti diagnosztikában
Március 5.	Dr. Tóth Imre múzeumigazgató: Egy soproni az európai diplomáciában – Kánya Kálmán élete és működése
Április 24.	Magyar Költészet Napja. „Bájdús Jankóm, isteni Sandrim” címmel előadást. A Soproni Református Egyházközség ifjúságának verses-zenés tisztelgése Arany János és Petőfi Sándor barátsága előtt
Május 14.	Dr. Szabó T. Attila biológus: Beythe István református püspök és az első magyar „doktori iskola”
Június 18.	Dávidházy István egyháztag: Hadtörténeti adatok a középkori Sopronból
Szeptember 10.	Dr. Simon Éva egyháztag: Az idősödő lakosság ellátásának problémái az Európai Unióban
Október 15.	Dr. Úry Előd egyháztag: A Kárpátalja expressz – vetített képes útibeszámoló
November 5.	Dr. Szabó István ref. püspök (Dunamelléki Református Egyházkerület): A reformáció és a magyar művelődés
December 19.	Dr. Fischl Vilmos ev. lelkész és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának főtákaré: Az Ökumené és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának munkája. Közös előadás a Magyarországi Luther Szövetség Soproni csoportjával.

Szeretetben szolgáljatok egymásnak!

Diakóniai Szolgálat gyülekezetünkben

Kedves Testvérek!

Egyházközségünkben 2006. március 2-től működik a szeretetszolgálat, azzal a lelki elkötelezettséggel, hogy egymásra figyelő testvéri közösséget építsünk. Olyan közösséget, amelyben képesek vagyunk szükség esetén egymás terheit hordozni. Fakad ez abból a tanításból, mi szerint az igaz egyház egyik ismertető jege: a szeretetszolgálat. Az egyház pedig gyülekezetben él, így a feladatunk és működési területünk saját gyülekezetünk.

2011. december 9-án a Diakóniai Szolgálat tevékenységéhez 16 nőtestvérünk csatlakozott, s az eltelt időben 24 főre gyarapodtunk.

Minden hónap második csütörtökjén, a heti bibliaóra után tartjuk gyülekezeti termünkben összejövetelünket, megbeszélve az előttünk álló feladatokat. Ebben az időpontban minden érdeklődő számára elérhetők vagyunk és betekinthetnek a munkánkba.

Állandó tevékenységünk része a családi istentisztelet utáni szeretetvendégség ellátása, amelynek során 2-4 fő teljesít szolgálatot. Örömmel vennénk alkalmi segítőt, amely lehetőséget teremtené a református nők közötti kapcsolat elmélyítésére.

„Társuk vagyunk mindazoknak, akik félnek téged és akik határozataid megtartják.”

(Zsoltárok könyve 119,63)

Készülnek a karácsonyi „Nyilas Misi csomagok”

Húsvét előtt a Tómalom utcai Gyermekotthon számára szerveztünk gyűjtést. Az adományozók önzetlen segíteni akarását jelzi, hogy olyan nagy mennyiségű adomány gyűlt össze, hogy a gyermekotthonon kívül városunk kórháza krónikus belgyógyászati osztályának is juttattunk adományokat. Hálásan köszönjük az adományozóknak az igen nagy mennyiségű, igen jó minőségű ágyneműt, törülközőt és hálóruhákat.

A már hagyományosan megrendezésre kerülő napközis gyermektáborunkban személyes segítséget nyújtott: Bakó Erzsébet, Bayerné Halász Valéria, Bodáné Bányai Julianna, Fülöp Edit, dr. Gribovszki Katalin Eszter, Kiss Erzsébet Teréz és Szántó Mária.

Egyházközségünkben, az utóbbi időben megnövekedett a hamvasztás utáni, templomi szertartás iránti igény. Ezért elhatároztuk, hogy a szertartásokhoz illő, igényes kézimunka technikával textíliákat, terítőket készítünk. Az óriási munkára 6 nőtestvérünk vál-

lalkozott: Bakó Erzsébet, Bayerné Halász Valéria, Bodáné Bányai Julianna, Debreczeni Margit, Fülöp Edit és Kámán Gáborné. A munkák alakulását testvéreink csodálatunkra, rendszeresen megmutatják. A munka befejezése Isten segítségével 1-2 éven belül megtörténhet.

November közepén megkezdtük a karácsonyra való felkészülés jegyében a már hagyományossá vált „cipősdoboznyi szeretet” akciónkat. Több mint száz doboz érkezett ajándékokkal megrakva. Ezúton is megköszönjük a Testvérek szíves felajánlását és nagylelkűségét.

Határon kívüli testvéri gyülekezeti kapcsolat építésére terveink között szerepel egy nagyváradi és egy érszentkirályi kirándulás szervezése.

November 17-én résztvettünk a Pápai Egyházmegye Nőszövetségi konferenciáján, Mezőlakon, ahol 150 nőtestvérünkkel a „hit” közösségében voltunk együtt.

*Dr. Amberger Erzsébet,
a Diakóniai Szolgálat vezetője*

Véradás a soproni reformátusoknál

Immár második alkalommal rendeztünk szervezett véradást egyházközségünkben, amelyre február 12-én, a vasárnapi istentisztelet után került sor.

A Soproni Vérellátó munkatársai felkészülten várták az adományozókat a gyülekezeti termünkben. Egészségügyi ellenőrzésen átesett 46 főből 38-an adhattak vért, köztük több első véradó is volt. Idén már gyülekezetünk Diakóniai Szolgálat is bekapcsolódott a szervezési munkába. Külön köszönet illeti Bakó Erzsébet, Bodáné Bányai Jutka és Gyöngyösiné Ritók Ildikó testvéreinket azért, hogy segítettek a véradók ellátásában és gondoskodtak az energia- és folyadék pótlásukról.

Egyházközségünk vezető véradója **Bényi Béla presbiter testvérünk**, aki 47 évesen már 52 alkalommal vett részt önkéntes véradáson. Ebből

az alkalomból egyházközségünk főgondnoka, *dr. Molnár Sándor* kérdezte:

Mikor adtál először vért?

1983-ban Rétságán, 18 éves koromban.

Mi indított erre?

Egyszerű az indok. Kaptam érte 2 nap jutalomszabadságot. A korosabb férfiak már sejtik, ez a katonaság ideje alatt történt. Ennek ellenére az első alkalommal szükség van segítségre és olyan barátra és segítőtársra, aki bátorít és átlendít a félelmeken, a bizonytalanságokon. Jólesik a bátorítás.

Volt-e már a családotban szüksége valakinek vérkészítményre?

Valószínűleg volt, de ezzel kapcsolatban egy friss élményem jut eszem-

be. Egy nagyon jó barátom bekerült a kórházba. Kapott 2 egység vért és nem sokkal utána mesélte, ettől szinte új életet kapott. Nagyon büszke voltam rá, hogy tudok hasonló helyzetben lévő embereknek segíteni.

Hogyan készülsz egy-egy véradásra?

Lelkileg várakozással és kíváncsisággal. Mivel minden véradás más és más, nagyon kíváncsi vagyok, hogyan élem meg a következő aktuális véradást. Ez nálam már élményszerűen zajlik. Természetesen testileg is fel kell rá készülni, pl. a véradás előtt plusz 1 - 2 pohár víz, de véleményem szerint a véradás utáni folyadékpótlás legalább olyan fontos, mint a véradás előtti.

Miként fogadtad a hírt, hogy egyházközségünkben is lesz lehetőség vért adni?

Nagyon örültem és ennek több oka is van. Vasárnap lesz a véradás, ezen a napon nem kell rohanni, nem kell az idővel harcolni. A másik indok - amit meg kell tapasztalni - , számomra sokkal nagyobb boldogságot és hitben való megerősítést jelent, hogy a református **testvérekkel** - (vértestvérekkel) - együtt lehetünk és ilyen formán segíthetünk.

Véleményed szerint miért fontos a segítségnyújtásnak ezt a formája?

Részemről ez nem egyszerű segítségnyújtás, sokkal több annál. Bízom benne, hogy nem csak a fizikai 4 deciliter vért adom, hanem szeretettel teli energiát és hitet is tudok közvetíteni a leadott vérrel.

Hívásodra, kérésedre többen is csatlakoztak családtagjaid, barátaid, ismerőseid közül a véradók táborához. Miként sikerült őket „meggyőznöd”?

rábeszélned e nemes cselekedetre?

Az ismerősök, barátok között is javasolom, próbáljátok ki a véradást. Addig nem tudjátok, milyen hit és élmény-gazdag dologról maradtok le. Az élmény egy idő után mélyebb tartalmat kap. Ebben benne van az, hogy egészséges vagyok, tudok és akarok másoknak segíteni, szükség van a segítségemre, örülnek a segítségemnek, jól érzem magam ebben a kis testvéri közösségben, amit véradóknak nevezünk.

Köszönöm, hogy gondolataidat és véleményed megosztottad olvasóinkkal és kívánom, hogy szavaid másokat is készítsenek eme „élmény-gazdag” cselekedetre, hogy minél többen lehessünk ilyen testvéri közösségben is.

Pál apostol tanácsolja, hogy „...jótetted ne kikényszerített, hanem

önkéntes legyen” (Filemon 14) Márpedig a véradás önkéntes cselekedet, a legfőbb jó, ami adható, mással nem helyettesíthető, és annak aki kapja a legértékesebb, mert életét mentheti meg, felüldíti. Ezt én magam 13 évvel ezelőtt Zalaegerszegen, a szívműtéttemnél tapasztaltam, s külön örömet jelentett számomra, hogy hazulról, Sopronból érkezett a vér! Mi is a vér Isten ígéje szerint? Az ószövetségben ezt olvashatjuk: „...a test lelke a vérben van. ...Minden testnek a lelke a vére.” (3Mózes 17,11.14)

Isten áldja meg a véradókat, a szervezőket és a véradó állomás munkatársait, akik szabadidejüket áldozták a nemes célra. A Diakóniai Szolgálat segítségével a kedvező tapasztalatok láttán a jövőben is folytatni szeretnénk a gyülekezeti véradást.

Dr. Molnár Sándor főgondnok

Maller Kálmán Templom és Iskola Alapítvány

**„Ne szóval szeressünk, hanem cselekedettel, és valóságosan..”
(1János 3,18)**

A Maller Kálmán Templom és Iskola Alapítvány Kuratóriuma nevében hálásan köszönöm a 2011. évi felajánlásokat és adományokat. Ebben az évben a személyi jövedelemadó 1%-ából 229.185 Ft érkezett be hozzánk.

A Nemzeti Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Wekerle Sándor Alapkezelőnél civil szervezetként Tóth Éva kuratóriumi tagunk közreműködésével állami támogatásra pályáztunk. A sikeresen elkészített pályázattal 1 millió forint támogatásban részesültünk.

A fentebbi összegekből sikerült korszerűsíteni a gyülekezeti termünket, illetve a hozzá csatlakozó konyhai részt. A munkák jelenleg is folyamatban vannak. Sor került a gyülekezeti terem nyílászáróinak cseréjére, korszerűsítettük a fűtési

rendszer és vásárolni fogunk egy új fénymásolót is, amely az adminisztrációt segíti elő.

Ez évben is támogattuk a Pápai Református Teológiai Akadémián tanuló diákjainkat.

Az adakozó testvérek felajánlása önkéntes szolgálat, ami a felebarátainknak nyújtott anyagi támogatásban nyilvánul meg.

Az ember olyan, mint a cselekedetei, és ha jót teszünk családjunkban, az egyházunkban, az Istennek tetsző munkálkodás.

Ismételten hálásan megköszönöm Adományozóink áldozatkészségét, és továbbra is kérem, hogy akinek van lehetősége, adománnyal, 1%-kal támogassa alapítványunkat.

A jövedelem 1%-át adószámunkra, az adományokat számlaszámunkra fogadjuk.

Adószámunk:

19112721-1-08

Számlaszámunk:

11996004-02200794-00000000

Ünnepi üzenetként Áprily Lajos Karácsony-est című versét idézem:

*Angyal zenéje gyertyafény –
Kincses kezem hogy lett szegény?*

*Nem adhattam ma semmi mást,
Csak jó, meleg simogatást.*

Áldott ünnepeket kívánva a Kuratórium nevében Isten áldását kérem minden kedves Adományozónkra.

*Kálmán Gáborné,
a Kuratórium elnöke*

Zsoltárt zengek neked, Uram!

Pillanatképek a Gárdonyi Zoltán kórusunkról

Az idei évben énekarunk élete nyugalmasabb volt, mint az előzőekben, nagy egyházi eseményeknek most nem lehettünk részesei. Azonban nem álltunk meg pihenni, karnagyunk lelkes hozzáállása minket is folyamatos munkára sarkallt.

Kórusvezetőnkől, Kocsis-Holper Zoltántól megtanultuk, hogy még egy ilyen kis közösségben is, mint a miénk, nem lehet megelégednünk a megismert és elsajátított művek jól eléneklésével. Elengedhetetlen az igényesség a folyamatos fejlődésre, melynek mindannyiunkban fokozatosan kell kialakulnia, hogy egyre jobbak legyünk, mert mindig van hova képezni magunkat. Zoli ezt a szemléletet nagy szeretettel és őszinte kritikával ültette el bennünk, és úgy érzem, nem volt hiábavaló a fáradozása. Mindezt nem csak mi érezzük így egy-egy jól sikerült fellépés után, hanem a gyülekezeti tagok és a hallgatók pozitív visszajelzései is ezt erősítik meg.

Fiataljaink közül néhányan továbbtanulás miatt kényszerültek megválni tőlünk, de szerencsére új tagokkal is bővült a szoprán és az alt szólam, így nagyjából megmaradt a létszámunk.

Ebben az esztendőben is heti rendszerességgel próbáltunk, és öt alkalommal szolgáltunk, nagyobb részt

egyházi ünnepeinken: Virágvasárnap, június 2-án a Templomok Éjszakáján, október 31-én a Reformáció ünnepén, november 5-én a Kálvin Kör estjén és december 2-án Advent I. vasárnapján.

A mai rohanó világban kiemelkedően fontos feladatunk az összetartozásunk erősítése, példát adni fiataljaink számára, egyúttal maradandó kulturális értékeink megőrzése és terjesztése is, melyből ez a kis kórus is igyekszik a maga tevékenységével kivenni a részét. Továbbra is tárt karokkal és örömmel várjuk azokat a fiataljainkat, továbbá idősebb nő- és férfitestvéreinket, akik kedvet és tehetséget éreznek magukban ahhoz, hogy velünk énekeljenek a maguk és embertársaik örömeire, valamint gyülekezetünk jó hírnevének öregbítésére.

Köszönjük felkészítőnk, Kocsis-Holper Zoltán belénk vetett bizalmát, fáradhatatlan munkáját, kórustársaink tevékeny együttműködését, és nem utolsósorban a Nagytiszteletű aszszony szíves vendéglátását. Évek óta mindig családi légkörben, friss tea, kávé és sütemény mellett csiszolhatjuk énektudásunkat.

Isten áldása kísérfje szolgálatunkat!

Lászlóné Mórocz Mónika kórustag

Köszönetmondás

Hálás szívvel köszönjük mindazok segítségét, akik az elmúlt évben idejükkal, anyagi áldozatvállalásukkal, szeretetükkel, jó ötleteikkel gazdagították egyházközségünk életét. Köszönjük az úrvacsorai jegyek adományozását és az úrasztalára szánt virágokat, az ingatlanjaink és azok környékének karbantartását, a gyülekezeti termünk felújítását és széppé tételét, jötevőink sírjának ápolását, a szeretetvendégségekre hozott sokféle, finom süteményt, betegeink látogatását, a nehezen járók istentiszteletekre való elhozatalát, a Baba-Mama Kör gondozását, az istentiszteletekkel párhuzamosan futó gyerekistentiszteletek vezetését, a gyermek- és ifjúsági munkában és a hittanos táborokban való aktív részvételt, az alapítványaink gondos kezelését, az Így élünk újságunk szerkesztését és kihordását, valamint a honlapunk szerkesztését.

Minden évben nagy öröm a gyermekeknek a gyönyörű templomi karácsonyfa. Az adományozók és a fa felállítóinak és feldíszítőinek jutalma a csillogó gyermekszemek. Köszönjük a konfirmandusok és szüleik szőnyeg adományát, illetve a gyönyörűen kitakarított és feldíszített ünnepi templomot.

Isten áldása legyen minden jószándékú kezdeményezésen és minden jószívű adományon. Ezúton is köszönöm szeretetüket és hűségüket!

Vladár Gábor lelkipásztor

Ebben az évben Dr. Mollay Jánosné erdőmérnök és Simon Kálmán lelkipásztor testvérünket köszöntöttük születésük 90. évfordulója alkalmából. Isten éltesse őket, és jó egészséget kívánunk számukra a Sámuel 2. könyve 7,29 szavaival:

„Áldd meg azért kegyelmes szolgád házáat, hogy örökké színed előtt legyen, mert te ígérted ezt, Uram, ó, Uram! Mert a te áldásoddal szolgádnak háza örökké áldott lesz!”

Magamról...

Tisza Anitának hívnak, családommal együtt több mint egy éve költöztünk Sopronba. Tanító és hittanoktató szakon végeztem Nagykőrösön a Református Tanítóképzőben.

13 évig laktunk férjemmel együtt Kecskeméten, ahol megszületett 3 gyermekünk: Panna (11 éves), Donát (9 éves) és Nimród (5 és fél éves). A férjem, Péter egy felkérésnek tett eleget azzal, hogy elvállalta, egy helyi részvénytársaság vezetését Sopronban. Így kerültünk a lehető legtovábbra a szülőhelyünktől, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyétől.

Egy Rohod nevezetű kis faluban töltöttem gyerekkoromat 18 éves ko-

romig, szüleinkhez mai napig gyakran hazalátogatunk. Református családban nevelkedtem, gyerekkorom óta vittek magukkal a szüleim templomba. Nagyon kedves számomra a soproni gyülekezet, hiszen a kis létszáma miatt (is) otthonosan érezheti benne magát az ember.

Sopronba érkezésünkkel feladatot vállaltam a helyi református hitoktatásban. Idén szeptembertől pedig a Hunyadi János Evangélikus Általános Iskolában dolgozom, mint napközis tanító és hitoktató. Mindemellett fontosnak tartom a mozgást, így aerobics edzőként is tevékenykedem, óriáslabdás (Fit-Ball) tornát tartok több helyen, így a gyülekezeti tagoknak is 3 hetente.

Szívesen kirándulunk a gyerekekkel, túrázunk, nagyokat sétálunk, bi-

Gyermekeimmel

ciklizünk és igyekszünk kihasználni Sopron adottságait. Nagyon szeretek rajzolni, énekelni, barkácsolni, ezeket a hobbijaimat gyakran alkalmazom a hittanórákon is.

Tisza Anita hitoktató

Kisgyermek a gyülekezetben

A Baba-Mama Kör mindennapjai

A Baba-Mama Kör Fitt-Ball edzése a gyülekezeti teremben

„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (János 13,34-35)

Számunkra, (kisgyermekes anyukák számára) kevés olyan hely van, ahol meghittén és nyugodtan tudunk egymással beszélgetni, mialatt gyermekeink is jól érzik magukat. Immár

harmadik éve működik gyülekezetünkben a Baba-Mama Kör, ami nagy segítséget nyújt számunkra, hisz oly sok megválaszolatlan kérdés van a szívünkben, melyeket e találkozások alkalmával megoszthatunk egymással és beszélgethetünk róla.

Összejöveteleink kezdetén áhítatot tartunk, imádkozunk, majd énekelünk. Fontosnak tartjuk, hogy ez idő alatt csemetéink vidámak és jóked-

„Elvették azt, ami a szemem lett volna, (de Milton „paradicsomára” emlékeztem) elvették azt, ami a fülem lett volna, (de Beethoven jött, és letörölte könnyeimet) elvették azt, ami a nyelvem lett volna, (de még fiatalon beszéltem Istennel) és ő nem engedte, hogy elvegyék a lelkemet. Ennek birtokában minden az enyém maradt.”

Helen Keller

vűek legyenek. Számukra Istenhez szóló gyermekdalokat énekelünk. Ezután, mialatt gyermekeink közösen játszanak, mi az adott témához kapcsolódó gondolatainkat osztjuk meg egymással. Beszélgetéseink témáját az elmúlt évben három könyv fejezetenkénti tanulmányozásából merítettük: Linda Dillow *Aki-nél a szív lecsendesül* és *Áldások könyve*, illetve Dr. Henry Cloud - Dr. John Townsend *Gyerekkhatárok* c. könyvéből.

Ezek a találkozások mindannyiunk életét jelentősen gazdagítják. Isten áldásával újabb és újabb kisbabák születnek gyülekezetünkbe, amelyek köszönhetően egyre többen találkozhatunk szerdánként 10 és 11³⁰ között a gyülekezeti teremben.

*Komán Szabolcsné
(3 gyermekes anyuka),
a Baba-Mama Kör tagja*

Fiatalkorúak és Egyetemisták Kör

Sermaul Kinga végzős egyetemi hallgató vagyok, három éve aktív tagja a református ifjúsági körünknek. Ez alatt az idő alatt úgy érzem, nagyon sok pluszt kaptam az ifitől, lelkiekben rengeteget épülhettem, és sok új kedves barátot szerezhettem. Az évek során több érdekes témát végigbeszéltünk, s lehetőséget kaptunk, hogy saját kérdéskörünket is felvehessük, s hogy akár egy egész félév épülhessen a kért témáink köré. A Biblia szavai útmutatásul szolgáltak a párkapcsolat, a házasság, a megbocsátás, az elköteleződés, az eleve elrendelés, valamint az eredendő bűn megvitatása során.

Beszélgetéseink közben egyre nagyobb rálátást kaptam, hogyan engedjem be Isten szavait a mindennapjaimba, a kapcsolataimba, s az egész életembe. Szerda esti összejöveteleink nem csak a hitemet erősítették, de új lehetőségeket, új utakat is tártak fel előttem minden egyes alkalommal. Korábban nem hittem volna, hogy a közösségbe járás ennyire lényeges építőerővé válhat életem során, de rá kellett jönnöm, hogy Isten nevében minden egyes összejövetel szükségessé és valódi útmutatássá válhat életemben.

Megszervezett filmklubjaink különböző életutakat mutattak be, amelyek példamutatásul szolgáltak mindennapjainkban. A filmek sokszor rádobbertettek arra, hogy a mai világban még a nehéz helyzetekben is van választásunk. De vajon mi tudjuk-e a helyes utat választani, tudunk-e Jézus

szavaira figyelni, aki a legjobb és legcsodálatosabb példaképünk lehet egész életünkben? Felmerülő gondolatainkat mindig megoszthattuk egymással, s ezáltal is egy-egy probléma megoldására jobbnál jobb lehetőségeket tárhattunk fel. De tovább erősíthettük közösségünket az odaillő példázatok elbeszéléseivel is.

Mindemellett egyenként, de közösen is egyre szélesebb körben vettük ki részünket a különböző szolgálatokból. Lehetőség nyílt arra, hogy közülünk ketten átvegyék a kisfi szervezését és vezetését, megint másoknak az, hogy gyermek-istentiszteleteket tartsanak, vagy hogy a hittanosok fociupájára készülve az edzéseken aktív szerepet vállaljanak, vagy hogy év közben a kórusban, nyáron pedig a napközis hittanos táborban szolgálhassanak. A Soproni Kálvin Kör szervezésében megrendezett költészet napi ünnepre egész estés műsorral készültünk. A szolgálatok segítségével aktívan részt vehettünk gyülekezetünk életében, valamint összetartásunk tovább erősödhetett.

Hogy mit kaptam az ifinktől? Mindent, amire szükségem volt, barátokat, szeretetet, ösztönzést, nyíltságot, megértést, támogatást, erőt, útmutatást. Bízom benne, hogy közösségünk az idő során folyamatosan növekedni, gyarapodni fog, s az új csapat hasonló jókat, csodás élményeket kaphat, mint amit én, töletek kaptam!

Sermaul Kinga egyetemi hallgató

Nyitótánc után az ökumenikus Keresztény Születi Bálon

Kisfi

A tinédzserek között egyre népszerűbb a kérdés: „Te hova mész péntek délután?” Erre a válaszom egyszerű: templomba. Na de nem úgy, ahogy azt sokan gondolják. A meglepett szempároknak szinte magyarázkodva mesélek az ifiről, ami, ha nagyon szigorúan vesszük, nincs is a templomban. Családias közösség, akikkel két éve találkoztunk először egy hasonló alkalmon. Az akkori idegenekből mára egy vidám, öszszeszedett csapat lett.

Rendben, tehát a közösség jó, de mégis, miért éri meg oda járni? – Mert sokkal szórakoztatóbb közösségben lenni, mint otthon egyedül a számítógépen lógni. És attól sem kell tartani, hogy megunnánk az ifit. Minden héten más és más programunk van. Van, amikor filmet nézünk, van amikor beugrunk, és amikor beszélgetünk, sütögetünk, kimegyünk a szabadba – persze csak ha jó idő van.

Filmek terén is sokszínű a palettánk: volt már terítéken a Gattaca, a Séta a múltban és az Éltrevalók is,

Adventi félévzáró ifin

Közös karácsonyozás a kisifiben

hogy csak párat említsek. A Beugró című műsorból számtalan interaktív játékot vettünk át, így gyakran előkerül a váltóláz, a zsebszöveg, vagy hasonló vicces szituációk. Beszélgetős ifin néha lágyabb, néha komolyabb témáink vannak. Ritka ugyan, de előfordult már, hogy egy ilyen alkalmat egy előadással kötjük össze. Az első ilyen prezentációs téma a drogfogyasztás veszélyeiről szólt, a legutóbbi pedig a világvége-hisztéria volt. Ilyenkor szabad a vita, és mindenki elmondja az adott dologgal kapcsolatos gondolatait, észrevételeit, tapasztalatait.

Szakács-tanonc mivoltunkból sok

mindent kóstolhatott már a nagyérdemű, de bizonyára nem tudott róla. Mert a családi istentisztelet után bizony néhány édes falat a mi kezünk közül került ki.

Akármi is legyen a fő program, áhítatra és néhány énekre mindig szorítunk időt. Természetesen már megvannak a kedvenc énekeink is. Énekünk gitárkíséretet is kap, amit rendszerint Márkó, Bence vagy Ati szolgált.

Néha viszont eljön az ideje, hogy tegyünk kicsit másokért is. Idén nyár elején a kórházban jártunk, ahol saját kezűleg készített apró ajándékokkal és sok vidámsággal kedveskedtünk a

bent lévő kisgyerekeknek. A Templomok Éjszakáján pantomim előadással mutatkoztunk be, és egy hasonló műsorral készülünk januárra is, noha ezt nem a templomban fogjuk előadni. Másik dolog: gondolták volna, hogy a gyertyák, amik istentisztelet után a templomban megvásárolhatók, valamilyen szinten szintén a mi kezünk munkája?

Mint minden osztályban, kisebb csoportban, úgy nálunk is a karácsony közeledtével előkerültek a cetlik, amikre mindenki nevét felírtuk, s ahogy a kalap járt körbe, mindenki húzott belőle egy papírdarabkát. Az alapötlet ugyanaz: ajándékozd meg! De egy kikötés azért akad, mégpedig az, hogy saját készítésű ajándékkal kell meglepned az illetőt.

A csapat létszáma állandóan változik, idén is jött egy új tag. Sajnos vannak, akik egy idő után már nem jönnek, hiába számítottuk rájuk, hiába hívjuk őket. Minden régi emberért kár, de minden újnak örülünk.

Családias közösség, jó programok, új ismerősök, barátok, és egy tartalmasan töltött péntek délután. Tizenéves létemre azt kell mondjam: Igen, én szeretek péntek délutánonként templomba járni.

Vágó Viktória,

9. osztályos gimnáziumi tanuló

Készülnek a gyertyák

„A részvétel a fontos...” - Focikupa Sopronban -

2012. május 12-én, immár harmadik alkalommal került megrendezésre a Toldi Nagy Sándor focikupa, melynek ezúttal a Soproni Református Egyházközség adott otthont. A hagyományteremtő sporteseményre Adorjánházáról, Bönyből, Csögléről, Dudarból, Egerljáról, Győrből, Nagypiritről érkeztek az ifjú focisták, valamint az őket kísérő lelkesek, szülők és szurkolók. Vendéglátóként gyermeink egész évben készültek a megmérettetésre, azzal a nem titkolt szándékkal, hogy a következő egy évben magunkénak tudhassuk a serleget.

Lentulai Attila esperes úr köszöntötte a résztvevőket. A közös imádsággal és énekléssel lélekben is felkészülhettünk a ránk váró összecsapásokra, s kezdetét vette az egész napos versengés a vándorkupáért.

A mérkőzéseket a nagycenki futballpályán rendeztük meg, mely kiváló helyszínnek bizonyult.

Gyermeink húsz meccsen küzdöttek az elsőségért, miközben szüleik és kísérőik lelkesen szurkoltak,

néha nem kímélve bíró sporttársainkat sem. Játékvezetőink Drüszler Áron, Eper Gábor, Kurcsics Jenő, Szántó Csaba és Szántó Tamás voltak, akik példásan helyt álltak a tűző napon.

A mérkőzések szüneteiben beszélgethettünk régi ismerőseinkkel, hiszen gyermeink egy része már nem először vett részt a focikupán. Az ismerkedésre még kiváló alkalom nyílt a közösen elfogyasztott ebéden, amit megkoronáztunk a soproni anyukák, nagymamák nagyon finom süteményeivel.

A délutáni mérkőzéseket követően az eredményhirdetésen Vladár Gábor lelkipásztorunk oklevéllel jutalmazott minden résztvevő játékost, a győztesek pedig egy-egy aranyéremmel térhettek haza.

A 11 év alatti korosztályban Dudar csapata minden meccsét megnyerve

Rövid pihenő a következő meccs előtt

szerezte meg az első helyet, míg másodikként a soproni gyermekek végeztek, megelőzve Adorjánháza és Győr focistáit.

A 11 év feletti csapatok közül szoros küzdelemben végül Adorjánháza lett az első, utána mindössze egy-egy ponttal elmaradva második helyezést ért el Dudar, harmadik helyezést pedig Sopron csapata. Negyedikként

A soproni felnőttek és az egyházmegye lelkeszei összemérték erejüket a focikupán

Két mérkőzés között néhány instrukció a kisebbeknek, akik végül „nagyok” lettek! Gratulálunk az ezüstéremhez, fiúk!

végzett Bőny, ötödikként Csögle válogatottja.

Labdarúgók nemcsak fiúk voltak,

nagy örömünkre szép számmal érkeztek lányok is, akik közül egy dudari el is nyerte a legeredménye-

sebb lányjátékosnak járó díjat. A méltán híres, brazil focistáról, Kakáról szóló könyvet a három gólkirály vehette át, közöttük Komán Huba soproni játékosunk.

A nap utolsó összecsapásán a soproni öregfiúk mérték össze erejüket a vendégekből összeállított felnőtt csapattal, s ez méltó befejezése volt az egész napos rendezvénynek.

Hálával tartozunk a számtalan segítőnek, hogy áldozatkész munkájukkal hozzájárultak a sikeres lebonyolításhoz. Ezúton köszönjük a résztvevő csapatoknak, hogy vállalták a hosszú utazást. Reméljük, mindenki jól érezte magát, s jövőre ismét összemérhetjük tudásunkat a futballpályán.

Nyeső Erika

Dunántúli Református Családos Hét Balatonfenyvesen

Rengeteg és mélyen ható élménnyel tértünk haza augusztus elején a II. Dunántúli Református Családos Hét nevű egyházi nyaralásunkról. Annyira tartalmas volt, hogy nehéz mindent összeszedni pár mondatban. Egy biztos: annyi lelki töltést kaptunk a jó Istentől és az ottani embertársainktól, hogy abból táplálkozunk sokszor ma is.

Igazi családi nyaralás volt, mert a 3 gyermekünkön kívül édesanyám is velünk jöhetett. Így, hatan már nagyon régen töltöttünk együtt ennyi időt. Úgy vettük észre, hogy nem csak nekünk, hanem az egész tábornak jó volt, hogy velünk jött, mert Ő lett a Tábor Nagyija, hiszen nem csak a mi 3 éves kisfiunk, hanem szinte az összes hasonló korú kicsi gyermek vele és körülötte játszott.

Szoros napirend szerint éltük a tábori életet, aminek sok jó oldala volt. Minden napot imádsággal és áhítattal kezdtünk és fejeztünk be, amit zenés, gitáros kísérettel színe-

sítettek Székely Attiláék, Polgárné Editék, és a többiek. Naponta érdekesebbnél érdekesebb, és színvonalas előadásokat hallhattunk, melyeket kiscsoportos foglalkozások keretén belül át is beszélhettünk 1-1 igen melegszívű lelkész vagy lelkész-feleség segítségével. Mindeközben nagyobb gyermekeinket kézműves foglalkozásokon próbálták lekötni, több-kevesebb sikerrel, hisz a focipálya vonzása nagy volt, ami a tábor területén hívogatta a srácokat.

Rengeteg család- és csapatösszetartó programban volt részünk, melyek folyamán barátságok is szövődtek. Csak néhányat kiemelve: színes karszalagok segítségével alkottunk csapatokat (melyek több családból álltak) „versenghettünk”, táncolhattunk, és megmutathattuk színészi, nyomozói, Biblia-ismereti és szellemi tudásunkat, természetesen a családok minden tagját bevonva.

Ami személy szerint nekem a leg-

kedvesebb volt: az „angyalkázás”. Ezt nem mesélem el, csak annyit árulok el róla, hogy sokkal nagyobb öröm adni, mint kapni. Azt kívánom, ismerje és élje át mindenki, főleg Jézus születése közeledtével, de ne csak most, hanem az év minden napján.

Köszönjük tiszta és hálás szívvel a Jó Istennek, a szervezőknek és az egyházközségünknek, hogy részesei lehettünk ennek a kisebb csodának, ami minket körülvevett e 6 napban, a nyár utolsó hónapjában.

Áldott, békés Karácsonyt kívánunk, és Isten áldását kérjük minden embertársunknak az Új Év minden napjára!

Köszönettel:

*A Belléncs-Németh-Réfi család
névében Némethné Belléncs Ildikó*

Napközis táborunkat ebben az évben közvetlenül az iskolai szünet legelső hetében, július 18-22. között szerveztük meg, aminek köszönhetően mintegy 30 hittanos vett részt a heti programokon, több szolgálatkész nagyobb gimnazista és felnőtt gyülekezeti tagunk segítségével. Köszönjük a nagyszerű segítséget a gyerekekkel való foglalkozásokban, az étkezések lebonyolításában, a felügyeletben és a hozott ötletek révén! A kedves segítők, akiknek mindezeket ezúton is megköszönjük: Vladár Gábor, Vladárné Pataki Emőke, Bakó Erzsébet, Bodáné Bányai Judit, Filotás Julianna, Fülöp Edit, Gönye Réka, dr. Gribovszki Katalin Eszter, Hamar Tünde, Hegedűs Katalin, Kazareczki Gergő, Kiss Erzsébet Teréz, Kovács Kriszta, Kovács Zsolt, Menkéné Pintér Magdolna, Mészáros Gergő, Nagy Katalin, Nagy Zsófia, Raisz Levente Bence, Szalma Emese, Szalma Stefánia, Szántó Mária, Szántó Tamás, Téglás Dorottya, Varga Judit.

Nyári napközis tábor

Készülnek a csapatzászlók

Idén gyülekezetünk ismételten megszervezte a nyári napközis táborát. A heti programok nagyon élvezetesek és izgalmasak voltak. Minden reggel 8 és 9 óra között gyűlt össze a kis csipet-csapat, és 9 órától már kezdődött is a nap, minden alkalommal közös rövid áhítattal. A hét folyamán Pál missziós útjainak egy-egy állomásáról szóltak a kijelölt igeszakaszok, és ezek, mint vezérfonalak mentén beszélgettünk és foglalkoztunk a Római Birodalom és az ókori keresztyének világával.

Az első nap persze szükség volt arra, hogy jobban összeismerkedjünk, ezért az áhítat után Magdi néni vezetésével közös ismerkedő játékokat játszottunk. Még a délelőtt az egész hétre négy 7 fős csapatot alkottunk, és minden csapat választott magának egy krónikást. A finom ebéd után egy kis csendes pihenő következett, ami alatt megismerkedhettünk néhány ókori keresztyén szimbólummal a Quo Vadis című film egyik részletéből kiindulva. Ezeket a szimbólumokat is felhasználva minden csapat elkészíthette a saját zászlóját, amit a délutáni számháborúban már rögtön fel is lehetett avatni.

A gyerekek újult erővel, a segítők már kicsit fáradtabban kezdtek hozzá a második napnak. Ez a nap kicsit más volt, mint a többi. A reggeli áhítat után Fertőrákosra utaztunk és megnéztük a Mythras-szentélyt. A gyerekeknek nagyon tetszett, hiszen Fertőrákoson még a kis városnéző elektromos kisvonatra is felülhettek. Ebéd után, míg a kisebbek szabadon játszhattak a templomkertben, addig a segítők cseppet sem pihentek! Emőke néni szervezésében pénz-

Fertőrákoson a városnéző kisvonaton

érméket gyártottunk, amelyeket később a csapatoknak egy térkép segítségével kellett felkutatni az Erzsébet-kertben. A megtalált pénzérmékből összeállt egy-egy igerész Bibliában fellelhető helye. Ezt a bázisponton lévő Bibliákban ki kellett keresni, és az ott olvasható ígét megtanulni. A feladatot az összes csapat jól teljesítette. Ezután a jópofa feladat után a gyerekek kívánságára még számháborúztunk is.

A szerdai napon a város római kori emlékeivel ismerkedhettek meg a csapatok, melyeknek felkutatásához a segítők mindenféle rejtvényekkel és különböző találós kérdésekkel készültek. Minden csapat egy-egy nagyobb kíséretében járta végig az állomásokat, s oldotta meg a feladatokat, amelynek jutalma a sikerélményen kívül a finom ebéd volt. A déli csendes pihenőben egy diafilmet néztünk meg, ami egy fiatal szobalányból lett misszionáriusnő, Gladys Aylward hitéről és a Távol-Keleten végbe vitt bátor tetteiről szólt. Ezután persze az elmaradhatatlan

A Mythras-szentélyben

számháborúért kérelték a gyerekek a segítők, de az idő nagyon szép volt, és ezért inkább egy pár órányi strandolással leptük meg őket. Egy nagyon kedves anyuka

pizzát sütött, ami minden fürdőzőnek nagyon ízlett és nagyon jól esett.

Csütörtök délelőtt elsétáltunk az Új utcában lévő zsinagógához.

Számháború a botanikus kertben

Gábor bácsi volt az idegenvezetőnk. Mindent elmondott, amit csak tudni lehetett erről a zsinagógáról. S mivel az aznapi témánk az istentisztelet helyei voltak, még ebéd előtt mindenki elkészíthette papírból makettként a saját színezésű és berendezésű soproni református templomát. A délutáni program mindenki számára kedvező volt, mert lehetett focizni Szántó Tomi vezetésével, valamint társasjátékozni Julika néni-vel, Edó néni-vel pedig fonni és gyöngyöt fűzni.

Pénteken az áhítat után kimentünk az Erzsébet kertbe és szám- valamint névháborúztunk. Az ebéd utáni szokásos csendes pihenőben rajzfilmen megnéztük Pál apostol és Jakab apostol történetét, ami nagy tetszést aratott. A héten szerzett ismeretekről ezután minden csapat számot adhatott a „Pál sem volt milliomos” című vetélkedő keretében.

A gyerekek a csendes pihenő alatt sem tudtak nyugodtan ülni, alig várták az íjászatot Kovács Zsolt bácsival, amely ez után kö-

Íjászat a templomkertben

vetkezett. A délután másik fénypontja a családi szalonasütés volt. A lefáradt segítők és az energiától tomboló gyerekek ezáltal az utolsó percek is kihasználva, meghitt hangulatban tölthették együtt a tábor utolsó délutánját, lezárva és egyben hálát is adva a mögöttünk álló tartalmas napokért.

A nyári napközis tábor nagyon jó volt, és mi, segítők is nagyon élveztük a gyerekekkel való fog-

lalkozást. Nagyon megszerettük egymást egy hét alatt. Reméljük, hogy jövőre még többen eljönnek, mert mi, a segítők már nagyon várjuk a következő évi tábort, hiszen nagyon hiányoznak azok a pillanatok, amikor például, együtt számháborúztunk az Erzsébet-kertben. ☺

*Hegedűs Katalin 11.
és Varga Judit 10. osztályos
gimnáziumi tanulók*

Több az élet!

Nyári hittanos tábor Tapolcán

Kicsiknek és nagyoknak, fiatalabbaknak és idősebbeknek évről-évre nagy élményt nyújt a hittanos tábor, amely minden évben változatos helyszíneken kerül megszervezésre, rengeteg érdekességgel, kulturális és szabad programok élményével gazdagítva a táborozókat.

Idén július 2-7. között a Balaton-felvidék egyik kisvárosába, Tapolcára látogattunk el, ahol igen szép szállást kaptunk a kétemeletes Református Vendégházban 4-6-8 á-

gyas szobákkal.

A reggeli áhítatokat a szálláshelyünkkel szemben lévő református templomban tartottuk. Az áhítat után minden nap három csoportra oszlottunk, és így vettünk részt a délelőtti foglalkozásokon, a nagyok (7-11. osztályosok) Gábor bácsival és Gyöngyösi Dáviddal, az 5-6. osztályosok Magdi néni-vel és Julika néni-vel, az alsósok pedig Emőke néni-vel és Tóth Cseperkével.

A hét témája és mottója így hangzott: „Több az élet!” Ezt a ko-

moly és szép

Témát Teréz anya „Az élet himnusza” c. gondolatSORAI mentén dolgoztunk fel az áhítatok és a közös foglalkozások során.

Ebéd után mindig lementünk a szigligeti strandra, ahol jókat fürödtünk és vízibicikliztünk a Balatonban. Vacsora után esti áhítatot tartottunk. Ezekre mindig egy-egy szoba készült imádsággal, igeolvasással, énekkel és igemagyarázattal a velünk együtt táborozó két teoló-

*J*ézus mondja: „Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál? ...keressétek először az országát és igazságát, és ezek is mind megadatnak nektek.”
(Máté 6,25.33)

gus, Dávid és Csepi segítségével.

Naponta hosszabb-rövidebb szabad idő adódott arra, hogy ki-ki kedvére töltse el az idejét, barátkozzon és játsszon a többiekkel, vagy akár pihenjen. Ennek köszönhetően hamarosan a napirendünknek szerves részévé váltak az elmaradhatatlan kora reggeli focimecsesek is, amihez a szomszédos iskola területén kaptunk pályát. Szabad időben így a fiúk focizhattak, akár még a vacsora után is.

A kicsiknek 9 órakor, a nagyobbaknak 10 órakor volt a takarodó, de utána természetesen (☺) a sötétben tovább beszélgettünk a szobán belül.

Minden korosztály számára felejthetetlen élményt jelentett Tapolca két nevezetessége a Malomtó, majd a Tavasbarlang, aminek 180 m-es szakaszán kisebbek és nagyobbak is sikeresen végigjutottak.

A hét vége felé érkezve a kicsik előadták Eszter történetét bábokkal és igényesen szépen elkészített hátterek segítségével. Ennek a fiatal súsáni lánynak a történetéből is azt tanulhattuk meg, hogy több és gazdagabb az élet Istennel, s hogy akik hozzá hűségesek, azokat szeretettel megtartja.

Míg a többiek még aludtak, csü-

törtök kora hajnalban Gábor bácsival mi ketten és Dian Norbi megmásztuk a Badacsonyt, kihasználva a nagy hőség előtti órákat.

Péntek délután a velünk együtt táborozó Marci szülei, Mousser bácsi és Edit néni láttak bennünket vendégül Nemesvitan, ahol játékkal, finom süteményekkel és üdítővel vártak bennünket. Ez úton is köszönjük a Kerkeni család vendégszeretetét és azt a kedvességet, amellyel a csapatot fogadták!

Köszönet a táborvezetőknek és a segítőknek, Gábor bácsinak, Emő-

ke néninek, Julika néninek, Magdi néninek, Dávidnak és Csepinek az ismét jól sikerült táborért, ahol a sok élmény mellett sok új baráttal is gazdagodhattunk.

Ezüton szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak is, akik a gyülekezetből anyagi támogatással hozzájárultak a táborhoz, s hogy abban ilyen sokunknak része lehetett!

*Eper Miklós és László Lóránd
8. osztályos gimnáziumi tanulók*

„Drámai pillanatok”

Nagy vagy?!

Református Hittanos Találkozó – Zirc, 2012.

Az idén a Pápai Református Egyházmegye hittanosai október 13-án, Zircen tartották éves találkozójukat.

A Sopronból kisbusszal és autóval érkező lelkes csapatot napfényes, szép őszi idő fogadta. Miután az utazás fáradságait a közeli játszótéren kipihentük, a Reguly Antal Általános Iskola tornatermében gyülekeztünk.

A program két részből állt. A tornatermet kitöltő nagyszámú gyermek először az idei találkozó mottójaként megadott „Nagy vagy?!” témával foglalkozott. A gitárral kísért, énekekkel tarkított előadások ötletesen, a gyermekek számára könnyen befogadhatóan állították szembe modern korunk eltorzult „nagygyá válni” törekvését és a médiák által sugárzott üres, de csábító értékeket az igazi lelki nagysággal. Az előadások közötti szünetben a helyi gyülekezet szeretetvendégséggel kényeztetett bennünket.

A találkozó második fele a **Kalandos barangolás a „zirci Nagyok” nyomában** címet kapta. A gyerme-

keket három csoportra osztották, hogy forgó rendszerben keressék fel a további helyszíneket.

Mi, soproniak, először ebédelni indultunk, majd a finom gulyástól jóllakottan az Arborétumot kerestük fel. Az I. András királyunk alapította park hatalmas, öreg fái a hittanosok fantáziáját és mozgásigényét igen csak beindították, így a séta helyét a fától-fáig való szaladgálás, a törzsek méregetése és a „minden felfedezése” vette át.

Ezután – azt hiszem, a gyermekek számára a nap csúcspontjaként – a Természettudományi Múzeum meglátogatása következett. A soproni hittanosokra gyakorlatilag sokkolóan hatott az élőhelyek szerint csoportosítva bemutatott sok-sok hazánkban élő állat. Nagy tetszést arattak a kiállított mamut és barlangi medve csontvázak is. Az idő – ezek után érthető – rövidsége miatt a gyermekek ígéretet kaptak egy későbbi, újabb Zirci hittanos kirándulásra.

Végül a gyönyörű Múemlékkönyv-

tár megtekintése maradt hátra. Kitűnő idegenvezetőnk mind a kolostor-épületről, mind a 65 ezer kötetes könyvtárról izgalmas történetekkel szórakoztatta a gyermekeket, és láthattunk igazi könyvkülönlegességeket is.

A tornaterembe visszatérve még egy program várt ránk: a veszprémi Harang együttes koncertjét hallgathattuk meg.

Kirándulásuk ezzel véget ért. Levezetésképpen – egy kis sütizés után – ismét igénybe vettük a játszótér. Élményekkel tele indultunk haza, és már alig várjuk a jövő évi találkozót!

Dr. Szenthe Éva és gyermekei

„Nekem a legjobban a Természettudományi Múzeum tetszett, de egy kicsit keveset voltunk odabent.

Az egész találkozó hatalmas élmény volt! Végig játszottunk, és ez volt benne a leges-leges-legjobb! Ezért legközelebb is nagyon-nagyon szeretném, ha elmennénk.”

Peitl Berta 5. osztályos tanuló

Kerékpártúra ősszel a Szárhalmi erdőbe

2012. évi anyakönyvi adatok

„Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt,
hogy lássák jócselekedeteiteket, és dicsőítsék
a ti mennyei Atyátokat.”
(Máté 5,16)

Konfirmáltak:

Ács Géza; Ács János; Balogh Zsolt; Császár Anna;
Dzúr Botond Zebulon; Eper Miklós; Füzi Soma; Geiger Bálint József; Hammer Viktória; Jáger Borbála;
Kerezsi Henrietta; Kovács Áron; László Lóránd;
Leczó Zoltán; Major Imre; Nagy Ádám; Szabó Bence;
Szilágyi Borbála Tünde; Tarlós Tamás; Varga Csaba;
Varga Judit; Erhardt Nóra; Kékesi Zoltán; Nyeső Tamás Dénes; Nyeső Erika; Nagy László.

„Néped az én népem, és Istened az én Istenem...”
(Ruth 1,17)

Házasságkötésükre Isten áldását kérték:

Péntek Vilmos – Bándoli Klaudia; Horváth István Szabolcs – Boltos Gyöngyvér Katalin; Kupka Radomil – Tóth Anita; Vedres Krisztián István – Papp Viktória; Kámán Tamás – Erhardt Nóra; Christoph Nagler – Szilágyi Hajnal; Harald Wastian – Dr. Fenyővári Noémi; Bodor Péter – Horváth Katalin; Csengery Gábor – Dr. Bíró Szilvia; Nagy Zsombor – Varga Judit (Kapuvár); Horváth Ádám – Csupor Eszter; Csörgits Tamás – Albert Erzsébet (Kapuvár); Pájer Viktor – Szabó Erika; Molnár István – Kotró Ivett Zsóka.

„Aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözülni fog.”
(Márk 16,16)

Megkereszteltek:

2011 decemberében: Tancsics Léna; 2012-ben: Varga Erik Levente; Varga Mátyás Szabolcs; Tövissi Krisztina (Vadosfa); Nagy László; Hercz Károly Ferenc; Elek Márk; Csonka Hanna Fanni; Péter Krisztina; Berki Georgina; Bartha Nimród; Németh Márton István (Budapest); Varga Nőé Benedek; Hadar Ákos (Petőháza); Árvavölgyi Regina; Árvavölgyi Réka; Huszai Holly (Veperd-Weppersdorf/A); Huszai Ármin (Veperd-Weppersdorf/A); Huszai Hanna (Veperd-Weppersdorf/A); Orosz Mária Viktória (Kapuvár); Wetzer Anna; Pozsonyi Lilien; Lomoschitz Lily Chloé (Montpellier/F); Demeter Amélia Lili (Kópháza); Kóka Benett László; Kücsán András Bence; Simon Dániel Attila (Budapest); Birtalan Jázmin; Koppányi Botond (Fertőszentmiklós); Koppányi Lilla (Fertőszentmiklós);

Rapcsák Bálint (Százhalombatta); Elek Levente; Dely Karolina; Bösze Bernát (Szárköld); Farkas Mira Zorka; Hátori Mátyás (Kapuvár-Budapest); Hátori Marcell (Kapuvár-Budapest); Ősz Eszter (Rétközberencs); Tokodi Gergely Csaba; Simon Zalán Simon; Köteles Ildikó; Köteles Mercédesz; Köteles Dzszenifer; Köteles Szofi.

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is, él.”
(János 11,25)

Elhunytak:

2011 decemberében: Dr. Kerékgyártó Imre (46); 2012-ben: Boldizsár István (80); Fagyura Erzsébet (82); Sasfalvi Jánosné sz. Kovács Gizella (103); Vágó László Károly (88); Tóth Ferenc (82); öz. Mess Ottó (84); Laskai Imre (74, Brennerbánya); Péter Antal (56, Várbalog); Donáth Éva Erzsébet (67); Nagy István (85, Fertőszentmiklós); Szekeres Mihályné sz. Kalmár Mária (84); Vérti Jánosné sz. Mihádák Katalin (88); Dr. Csanády Eteléné sz. Tömböl Mária (85); Fábián László (77); Varga Gyula (82); öz. Pálffy Gábor (86, Budapest); Orbán Sándor (71, Kapuvár); Veressné Nagy Éva (54); Sipos Ferenc (65); Szenzensteinné Stromp Erzsébet (91, Budapest); öz. Szabó Domokos (91, Sopronkövesd); Orosz Mária Viktória (127 napot élt, Kapuvár); Pap Ferenc (61, Nagycenk); Bartal Ernő (71, Kapuvár); öz. Faragó Andrásné sz. Kánya Ilona (87); Bordás István (68, Sopron-Bánfalva); Kocsis Zoltán (67); öz. Schmidtő Ferencné sz. Kupás Ibolya (85); Wagner Pál (70); öz. Boros Jenőné sz. Elek Róza (74, Fertőrákos).

Szeretettel hívogatunk mindenkit gyülekezeti összejöveteleinkre

Sopron:

Istentisztelet	vasárnap	10 órakor
Családi istentisztelet (tanévben)	a hó utolsó vasárnapján	10 órakor
Gyerekistentisztelet (tanévben)	a vasárnapi istentisztelettel egybekötve	
Konfirmációi előkészítő (tanévben)	vasárnap	11 órakor
Református Fórum (tanévben)	hétfőn	17 órakor
Énekkari próba (tanévben)	hétfőn	18 órakor
Baba-Mama Kör (tanévben)	szerdán	10 órakor
Fiatal Felnőttek Köre (tanévben)	szerdán	18.30-kor
Bibliaóra (téli illetve nyári időszámítás szerint)	csütörtökön	17 ill. 18 órakor
Diakóniai Szolgálat összejövetele	a hó 2. csütörtökén a bibliaórával egybekötve	
Kisifi (tanévben)	pénteken	16 órakor
Gyülekezeti hittanóra (tanévben)	szombaton	10 órakor

Fertőszentmiklós (Imaterem, Petőfi u. 62.):

Istentisztelet	minden hónap 1. és 3. vasárnapján	15 órakor
Hittanóra, konfirmációi előkészítő (tanévben)	minden hónap 1. és 3. vasárnapján	16 órakor

Kapuvár (Lumnitzer Kórház, Imaterem):

Istentisztelet	minden hónap 1. vasárnapján	17.30-kor
Hittanóra (tanévben)	minden hónap 1. vasárnapján	17.30-kor

ÜNNEPI ISTENTISZTELETEINK

December 24-én Szenteste 17 órakor

December 25-én Karácsony I. napján
de. 10 órakor (úrvacsorai istentisztelet)

December 26-án Karácsony II. napján
de. 10 órakor (úrvacsorai istentisztelet)
utána szeretetvendégség úrvacsorával

December 30-án 10 órakor vasárnapi istentisztelet

December 31-én 17 órakor óévi hálaadó istentisztelet

Január 1-én 10 órakor újévi könyörgő istentisztelet

Református Fórum

A tanév ideje alatt hetente egyszer tartott Református Fórum a felnőtteket keresztlőre, konfirmációra és házasságkötésre készíti fel. A Fórum azok számára is nyitott, akik református hitünk alapvető kérdései iránt érdeklődnek. Szeretettel hívogatunk mindenkit e kötetlen összejövetelre!

Így élünk

A Soproni Református Egyházközség időszaki kiadványa
Megjelenik évente egyszer. Felelős kiadó: Vladár Gábor. Cím: Sopron, Deák tér 2.,
Tel./Fax.: 06-99/523-308, e-mail cím: reformatus.sopron@gmail.com. Nyomdai
felelős: FORENO Foglalkoztatási. és Rehabilitációs Nonprofit Kft., Sopron

ADÓZÓINK FIGYELMÉBE:

A gyülekezet
adószáma:
19885135-1-08

Bankszámlaszám:
59100803-10016226

A Magyarországi
Református Egyház
technikai száma:
0066

Maller Kálmán
Templom és Iskola
Alapítvány adószáma:
19112721-1-08

Soproni Kálvin Kör
adószáma:
18535318-1-08